

POHÁDKA:

KVAK A ŽBLUŇK JSOU KAMARÁDI

Koláčky

Žbuňk napekl koláčky.

„Tyhle koláčky moc pěkně voní,“ poznamenal.

Ochutnal jeden.

„A chutnají ještě líp,“ řekl si.

Rozběhl se ke Kvakovi.

„Kvaku, Kvaku,“ zavolal, „upekl jsem koláčky, vezmi si.“

Kvak jeden snědl.

„To je nejlepší koláček, jaký jsem kdy jedl!“ olizoval se.

Kvak a Žbuňk snědli spoustu koláčků, jeden za druhým.

„Víš, Žbluňku,“ řekl Kvak s plnou pusou, „já myslím, že bychom už měli přestat jíst. Za chvíli nám bude špatně.“

„Máš pravdu,“ řekl Žbuňk.

„Snězme každý ještě jeden poslední koláček a potom přestaňme.“

Kvak a Žbuňk snědli ještě jeden poslední koláček. V míse jich zbývalo ještě hodně.

„Kvaku,“ smlouval Žbluňk, „snězme každý ještě jeden úplně nejposlednější koláček a potom přestaneme.“

Kvak a Žbuňk snědli každý ještě jeden úplně nejposlednější koláček.

„Musíme přestat jíst!“ prohlásil Žbuňk, když se pustil do dalšího.

„Ano,“ přikývl Kvak a vzal si ještě jeden. „Musíme mít silnou vůli.“

„Co je to silná vůle?“ zeptal se Žbuňk.

„Silná vůle je, když se moc snažíš nedělat něco, co ve skutečnosti dělat chceš,“ vysvětloval Kvak.

„Myslíš jako když se snažíme nesníst ty koláčky?“ zeptal se Žbluňk.

„To právě myslím,“ odpověděl Kvak.

Kvak vzal koláčky a uložil je do krabice.

„Tak,“ řekl. „A teď už nebudeme jíst žádné další koláčky.“ „Ale vždyť můžeme tu krabici otevřít,“ namítal Žbluňk. „To je pravda,“ řekl Kvak.

Vzal krabici a převázal ji provázkem.

„Tak,“ řekl. „Teď už nebudeme jíst žádné další koláčky.“

„Ale vždyť můžeme ten provázek přestříhnout a krabici otevřít,“ zkoušel ho dále Žbluňk.

„To je pravda,“ řekl Kvak.

Přinesl žebřík. Vzal krabici a položil ji vysoko na horní policičku.

„Tak,“ řekl. „Teď už nebudeme jíst žádné další koláčky.“

„Ale vždyť můžeme vylézt na žebřík a krabici z policičky sundat a přestříhnout provázek a krabici otevřít,“ uvažoval Žbuňk.

„To je pravda,“ řekl Kvak.

Kvak vylezl na žebřík a sundal krabici z poličky. Přestříhl provázek a krabici otevřel. Odnosl ji ven.

Hlasitě zavolał:

„Haló, ptáci, máme tu koláčky!“

Odevšad se slétli ptáci. Nabrali si do zobáku všechny koláčky a odletěli.

„Teď už nemáme žádné koláčky, které bychom mohli sníst,“ řekl Žbluňk smutně. „Ani jeden jediný.“

„Ano,“ usmál se Kvak spokojeně, „ale zato máme spoustu silné vůle.“

„Můžeš si silnou vůli nechat celou pro sebe, Kvaku,“ řekl Žbluňk. „Já si jdu domů upéct bábovku.“

ÚKOLY K TEXTU:

1. Která zvířata v pohádce vystupují?
2. Kde žijí? Jak se chováme u rybníka a celkově v přírodě?
3. Co v pohádce kamarádi společně prožili?
4. Kdo žabákům pomohl?
5. Je správné se rozdělit? Znáš význam pořekadla: Jez do polosyta, pij do polopita?
6. Co znamená pevná vůle?